

Żelazko na węgiel

NUMER INWENTARZA:

CMM/OT/105

TYTUŁ:

Żelazko na węgiel

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

nieznane

TYP OBIEKTU:

urządzenie

RODZAJ:

etnografia

WYSOKOŚĆ:

21.5 cm

SZEROKOŚĆ:

9.4 cm

DŁUGOŚĆ:

20.5 cm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

MIEJSCE POWSTANIA:

nieznane

MIEJSCE POZYSKANIA:

Tczew, Polska

MATERIAŁ:

stal, drewno

DZIAŁ:

Oddział Muzeum Wisły

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Nazwa „żelazko” pochodzi od jednostronnie wygładzonego kawałka metalu (żelaza), który ustawiany był na płycie pieca kuchennego, a następnie służył do prasowania odzieży. Forma żelazka z korpusem na rozżarzone kawałki węgla drzewnego jest konstrukcją udoskonaloną, pozwalającą zachować wysoką temperaturę przez dłuższy czas. W Europie pierwsze żelazka na węgiel drzewny zaczęły pojawiać się już w XV wieku. Były bardzo ciężkie i niebezpieczne. W korpusie posiadały kominek na wydobywający się z żaru dym. Ostatnie żelazka w Polsce wyprodukowano w 1974 roku w Chorzowie w Hucie „Batory”, a przeznaczone były dla mieszkańców rejonów pozbawionych elektryczności.

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.
[POLITYKA PRYWATNOŚCI](#)